

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی
حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای ناطق نوری

لایحه «چگونگی اداره مناطق
آزاد تجاری- صنعتی جمهوری اسلامی ایران» که بنا به
پیشنهاد شورای اقتصاد در جلسه مورخ ۱۳۷۱/۴/۳۱
هیأت وزیران به تصویب رسیده است، جهت انجام
تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می گردد.

اکبر هاشمی رفسنجانی

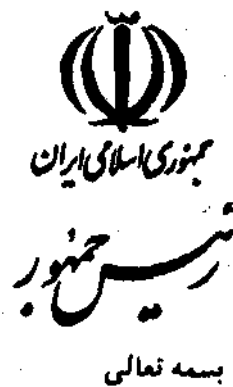
رئیس جمهور
۷۰
۶۰
۵۰
۴۰
۳۰
۲۰
۱۰
۰

۲۰۸۴۵

۱۳۷۱ / ۵ / ۱۲

رونوشت :

دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دفتر
هیأت دولت، شورای نگهبان، دفتر معاونت حقوقی
و امور مجلس رئیس جمهور، وزارت امور اقتصادی و دارایی،
سازمان برنامه و بودجه.

مقدمه توجیهی

براساس قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، دولت می تواند در نقاطی از کشور، مناطق آزاد تجاری - صنعتی تاسیس نماید. با عنایت به نقش گسترده و همه جانبه ای که این مناطق آزاد تجاری - صنعتی در بالا بردن و شکوفایی صنعت و اقتصاد ملی و منطقه ای ایفا می کنند، و به منظور جامه عمل پوشاندن به اهداف برنامه پنج ساله، لایحه زیر جهت انجام تشریفات قانونی تقدیم می شود.

« لایحه چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران »

قسمت اول - تعاریف

ماده ۱ - مناطق آزاد تجاری - صنعتی که براساس این قانون اجازه اداره آن به دولت داده می شود، مناطقی از جمهوری اسلامی ایران هستند که محدوده جغرافیایی آنها توسط دولت مشخص و به منظور تسریع عمران و آبادی این مناطق تسهیلات و امتیازات قانونی خاصی برای تشویق فعالیتهای اقتصادی به آنها اعطا می شود.

ماده ۲ - در این قانون عبارتهای زیر به جای عبارتهای مشروح مربوط به کار می رود:

- ۱ - کشور: جمهوری اسلامی ایران.
- ۲ - منطقه: منطقه یا مناطق آزاد تجاری - صنعتی.
- ۳ - شورای عالی: شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی.
- ۴ - سازمان: سازمان هر منطقه آزاد تجاری - صنعتی.

- ۲ -

قسمت دوم - ارکان

ماده ۳ - به منظور نظارت بر حسن اداره مناطق و ایجاد هماهنگی بین فعالیتهای آنها، ارکان زیر مسوولیت اداره مناطق را برعهده خواهند داشت:

۱ - شورای عالی .

۲ - سازمان

بخش اول - شورای عالی

ماده ۴ - شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی به ریاست رئیس جمهور و عضویت وزیر امور اقتصادی و دارایی، بازرگانی، نیرو، کشور، کار و امور اجتماعی، صنایع، نفت، صنایع سنگین، معادن و فلزات، راه و ترابری، رئیس سازمان برنامه و بودجه و رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به عنوان عالی ترین نهاد سیاستگذاری و تصمیم گیری مناطق آزاد تجاری - صنعتی تشکیل می شود.

ماده ۵ - وظایف شورای عالی عبارتند از:

۱ - سیاستگذاری، تعیین هدفها، تصویب مقررات و آیین نامه ها و هماهنگ نمودن کلیه فعالیتهای هر منطقه .

۲ - تصویب اساسنامه، برنامه های عمرانی، بودجه سالانه و عملکرد صورتهای مالی سازمانهای مناطق .

۳ - تصویب نظام امور قضایی، امنیتی و انتظامی هر منطقه . (تصویب نظام امور قضایی پس از هماهنگی با قوه قضاییه صورت می پذیرد)

بخش دوم - سازمان

ماده ۶ - هر منطقه توسط سازمانی که دارای شخصیت حقوقی می باشد و به جز موارد پیش بینی شده در این قانون، تابع مقررات مربوط به شرکتهای سهامی خاص است، اداره می شود. سازمان از شمول قوانین و مقررات حاکم بر عملیات شرکتهای دولتی و قانون محاسبات عمومی مستثناست و سرمایه آن متعلق به دولت می باشد .

- ۳ -

ماده ۷ - رئیس سازمان که مدیریت عامل آن رانیز به عهده دارد ، به موجب حکم ریاست جمهوری منصوب می شود وبالاترین مقام اجرایی در زمینه های اقتصادی وزیرنایی منطقه می باشد .

ماده ۸ - ارگانهای اجرایی کشور به یکی ازدوروش زیر نسبت به اعمال تصدی وحاکمیت دولت درمنطقه اقدام می نمایند :

الف - طی حکمی اختیارات به رئیس منطقه تفویض می گردد .

ب - باموافقت رئیس منطقه به فرد واجد شرایط حکم داده می شود .

ماده ۹ - سازمان هرمنطقه مجاز است باتصویب شورای عالی ، نسبت به مشارکت وتشکیل شرکتهای لازم که طبق موازین قانون تجارت تشکیل می شود با اقدام نماید .

قسمت سوم - مقررات عمومی

ماده ۱۰ - سازمان وشرکتهای تابع آن مجاز هستند قراردادهای لازم راباشخاص حقیقی وحقوقی داخلی وخارجی منعقد نمایند وباسرمایه گذاران داخلی وخارجی برای انجام طرحهای عمرانی وتولیدی مشارکت کنند . اختلافها ودعاوی ناشی از قراردادهای منعقد شده حسب توافقهاوتعهدهای قراردادی دوطرف برسیدگی وحل وفصل می شود .

ماده ۱۱ - وزارتخانه ها ، سازمانها بموسسه ها وشرکتهای دولتی ذوابسته به دولت موظفند برای ارائه تسهیلات وخدمات درمحدوده هرمنطقه ، قراردادهای لازم رادرحدود مصوبه های شورای عالی باسازمان یا شرکتهای تابع آن منعقد نمایند . شرایط این گونه قراردادها به نحوی خواهد بود که موجب حفظ موقعیت رقابتی منطقه درمقابل مناطق آزاد سایر کشورها گردد .

ماده ۱۲ - سازمان هرمنطقه می تواند باتصویب شورای عالی درمقابل انجام خدمات شهری وفراهم نمودن تسهیلات مواصلاتی ، بهداشتی ، آموزشی ورفاهی ازاشخاص حقیقی وحقوقی ساکن منطقه عوارض اخذ کند .

- ۴ -

ماده ۱۳ - صدور مجوز برای انجام هر نوع فعالیت اقتصادی مجاز با ایجاد بنا و تأسیسات و تصدی به انواع مشاغل - توسط اشخاص حقیقی و حقوقی - در مورد مشاغلی که از مرکز در منطقه، متصدی مستقیم ندارند. در محدوده منطقه فقط در اختیار سازمان می باشد.

ماده ۱۴ - مقررات مربوط به استخدام نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی، صدور روادید برای مناطق، به موجب آیین نامه هایی خواهد بود که به تصویب شورای عالی می رسد. آن بخش از قوانین کشور که با مفاد این مقررات در تناقض باشد، در محدوده مناطق بی اثر می باشد.

ماده ۱۵ - همه اشخاص حقیقی و حقوقی که در منطقه به انواع فعالیتهای اقتصادی اشتغال دارند، نسبت به هر فعالیت اقتصادی از تاریخ شروع آن فعالیت به مدت بیست سال از پرداخت مالیاتهای بر درآمد و دارایی موضوع قانون مالیاتهای مستقیم معاف خواهند بود.

تاریخ شروع هر نوع فعالیت اقتصادی در مجوز صادر شده موضوع ماده (۱۳) این قانون مشخص خواهد شد.

ماده ۱۶ - مبادلات بازرگانی مناطق با خارج از کشور پس از ثبت گمرکی از شمول مقررات صادرات و واردات کشور مستثنا هستند و ضوابط و ترتیبات صدور و ورود کالا و تشریفات گمرکی در محدوده هر منطقه توسط شورای عالی تعیین و تصویب می شود. مبادلات بازرگانی مناطق با سایر نقاط کشور، تابع مقررات صادرات و واردات کشور می باشد.

ماده ۱۷ - مناطق از شمول قوانین پولی و بانکی کشور مستثنا هستند و ضوابط عملیات و معاملات پولی و بانکی در مناطق توسط شورای پول و اعتبار بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، طی شش ماه پس از تصویب این قانون با هدف حفظ امکانات رقابتی منطقه در مقابل مناطق آزاد سایر کشورها، تهیه می گردد و توسط هر منطقه اجرا می شود.

جمهوری اسلامی ایران
نخستین

-۵-

ماده ۱۸ - سازمان می تواند برای اجرای طرحهای زیربنایی و تولیدی در قالب برنامه و بودجه مصوب خود نسبت به تامین اعتبار از منابع داخلی و خارجی اقدام نماید. بازپرداخت این اعتبارات فقط از محل درآمدهای سازمان انجام خواهد شد.

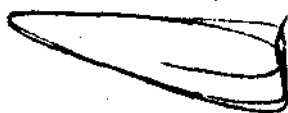
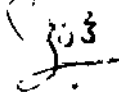
ماده ۱۹ - ورود و خروج سرمایه و سود حاصل از فعالیتهای اقتصادی در هر منطقه، آزاد می باشد. ترتیبات لازم برای جلب و حمایت سرمایه گذاری در هر منطقه و چگونگی و میزان مشارکت خارجیان در فعالیتهای هر منطقه توسط شورای عالی تعیین و تصویب می شود.

ماده ۲۰ - سازمان هر منطقه می تواند با تصویب شورای عالی و از محل داراییهای خود یا از طریق عقد قرارداد با موسسه های بانکی، نسبت به تضمین سرمایه های خارجی در زمینه مصادره و ملی شدن تاحد تعهدات مندرج در قرارداد های مربوط اقدام نماید.

ماده ۲۱ - ثبت شرکتها و مالکیت های صنعتی و معنوی، همچنین ثبت کشتیها، شناورها و هواپیماها در هر منطقه، توسط سازمان آن منطقه با رعایت اصل هشتاد و یکم قانون اساسی طبق ضوابط مصوب شورای عالی انجام می شود.

ماده ۲۲ - سازمان می تواند در محلهای لازم شعبه یا نمایندگی تاسیس نماید.

وزیر امور اقتصادی و دارایی

وزیر معادن و فلزات

رئیس جمهور

وزیر بازرگانی